
STSJ de Catalunya de 5 de maig de 2011, recurs 7162/2009

Accident de treball: el cas d'infart (accés al text de la sentència)

En aquesta sentència es resol el supòsit de fet d'un empleat que, en temps de treball, es troba malament, tot i que aquesta situació no comporti cap incidència en la seva activitat laboral. **Els primers símptomes es van manifestar en el treball però el desenllaç es va produir mentre dinava, un cop finalitzada la jornada laboral** (se li diagnostica un infart de miocardi, essent declarat en situació de gran invalidesa). Cal tenir present que a més, patia hipertensió greu des de feia anys.

Es debat l'abast de la presumpció de laboralitat d'un accident, d'acord amb l'art. 115.3 LGSS.

La sentència qualifica la situació com d'accident de treball, sobre la base dels següents arguments:

- El terme "lesió" previst a l'art. 115.2 LGSS inclou també les malalties de sobtada aparició o desenllaç i, per tant, la presumpció de l'art. 115.3 abasta no només els accidents en sentit estricte o lesions produïdes per l'acció sobtada i violenta d'un agent exterior, sinó també les malalties o alteracions dels processos vitals que poden sorgir en el treball causades per agents patològics interns o externs.
- Per a la destrucció de la presumpció de laboralitat de la malaltia de treball patida en el temps i lloc de prestació de serveis, la jurisprudència exigeix que la manca de relació entre la lesió i el treball realitzat s'acrediti de manera suficient, bé perquè es tracta d'una malaltia que per la seva pròpia naturalesa exclou l'etiologia laboral, bé perquè es produeixin fets que desvirtuin el nexa causal.
- Aquest criteri jurisprudencial s'ha aplicat primordialment al voltant dels processos cardiovasculars i es fonamenta en la consideració que el fet que la lesió tingui etiologia comuna no exclou que el treball pugui ser factor desencadenant.
- El TSJ conclou que la presumpció no es destrueix perquè s'hagi acreditat que l'empleat patís hipertensió amb anterioritat, ja que la prèvia existència de factors de predisposició -un infart anterior, hipertensió arterial, precordialgies, tabaquisme o sobrepès- no tenen suficient relleu per a desvirtuar la qualificació laboral del fet. **El que s'ha de valorar, als efectes d'aplicar la presumpció, no és l'acció del treball com a causa de la lesió sinó l'acció del treball com a factor desencadenant d'una crisi**, que és la que porta a la situació de necessitat protegida, crisi que es produeix en temps i lloc de treball.